

Arrest

**nr. 51 797 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Aalst, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slovaakse nationaliteit te zijn, op 17 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst van 25 augustus 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. VAN DEN STEEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van bestuurssecretaris C. VAN MOLLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 april 2010 diende verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving als werknemer of werkzoekende.

1.2. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst nam op 26 juli 2010 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden *zonder* bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 25 augustus 2010 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden *met* bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 51 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving

aangevraagd op 27/04/2010 (datum)

door (V. R.) + kinderen (R. N.), (A., M.) en (V. A.). (naam en voornamen)

geboren te (...), op (in) (...)

van Slovaakse Republiek nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing:

X Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie: Betrokkene legde geen werkgeversattest voor overeenkomstig haar aanvraag tot inschrijving als werknemer (art.50, §2,1^o). Betrokkene kan evenmin de (in)schrijving genieten als werkzoekende gezien zij geen enkel bewijs ter staving van haar hoedanigheid als werkzoekende heeft overgemaakt (art.20,§2, 3°). (...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

In fine van het verzoekschrift vraagt verzoekster om haar een verblijf in het Rijk toe te kennen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) treedt in het voorliggende geschil, overeenkomstig artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), op als annulatierechter. Hij kan derhalve niet in de plaats van het bevoegde bestuur een verblijfsrecht aan een vreemdeling toekennen. In de mate dat het beroep erop gericht is de Raad te laten beslissen over de toekenning van een verblijfsrecht is het onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Zij licht haar middel als volgt toe:

“Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl verzoekende partij voldeed aan voorwaarden, al het nodige deed om werk te zoeken en alle bewijsstukken hieromtrent voorlegde, werd toch arbitrair beslist dat haar het verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie diende te worden geweigerd.

Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen.

Toelichting:

Verzoekende partij richtte zich op 27/04/2010 als EU- burger tot de Stad Aalst om een aanvraag van een verklaring van inschrijving als werknemer of werkzoekende te doen. Zij heeft hierbij aangetoond dat zij aan alle voorwaarden voldeed en alle benodigde documenten hieromtrent voorgelegd.

Het is zo dat verzoekende partij in het begin uiteraard nog niet aan het werk was, doch dat zij alles in het werk heeft gesteld om zo snel mogelijk werk te zoeken en vinden. Dit bleek echter niet zo eenvoudig te zijn.

Verzoekende partij ging actief op zoek naar werk, zij schreef zich op 10/05/2010 in bij ASAP- interim kantoor (bijlage 3) en schreef zich op 21/06/2010 in als werkzoekende bij de VDAB (bijlage 2). Zij onderhield bovendien nauw contact met zowel de VDAB als het interim kantoor, ... kortom zij was actief op zoek naar werk, doch het bleek niet zo eenvoudig te zijn om werk te vinden.

Verzoekende partij maakte de bewijzen van haar inschrijving als werkzoekende wel degelijk over aan de gemeente.

Op 25/08/2010 werd vervolgens door de gemachtigde van de Burgemeester van de Stad Aalst beslist aan verzoekende partij het verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie te weigeren, met bevel om het grondgebied te verlaten.

Als reden van deze beslissing werd aangegeven dat verzoekende partij geen werkgeversattest voorlegde overeenkomstig haar aanvraag tot inschrijving als werknemer en evenmin de inschrijving als werkzoekende kon genieten aangezien zij geen enkel bewijs ter staving van haar hoedanigheid als werkzoekende zou hebben overgemaakt.

Dit strookt echter niet met de werkelijkheid.

Verzoekende partij was wel degelijk ingeschreven als werkzoekende en was actief op zoek naar werk, maar jammer genoeg was zij er nog niet in geslaagd werk te vinden. Verzoekende partij legde de bewijzen van haar inschrijving als werkzoekende voor aan de gemeente. Zij voegt eveneens kopie van deze stukken bij dit annulatieberoep, nl. kopie van het bewijs van inschrijving als werkzoekende bij de VDAB (bijlage 2), alsook kopie van het bewijs dat zij was ingeschreven bij ASAP- interim (bijlage 3).

Verzoekende partij kwam dus wel degelijk in aanmerking voor inschrijving als werkzoekende.

Het is bijgevolg volkomen onredelijk het verblijf van verzoekende partij te weigeren, aangezien verzoekende partij wel degelijk de nodige inspanningen heeft gedaan om werk te zoeken en zij de bewijsstukken hiervan steeds heeft overgemaakt.

Bovendien bepaalt artikel 40 §4 van de wet van 15 december 1980:

“Art. 40 (,,)

§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;”

In casu is het duidelijk dat verzoekende partij kon bewijzen dat zij effectief werk zocht en een reële kans maakte om te worden aangesteld.

Het feit dat zij kans maakt om te worden aangesteld, wordt bovendien bevestigd door het volgende:

Verzoekende partij kreeg op 10/09/2010 bericht van de verantwoordelijke van ASAP- interim kantoor dat zij op 13/09/2010 zou kunnen starten als poetsvrouw. Omwille van de bestreden beslissing kon ASAP-interim kantoor haar echter niet meer in dienst nemen, waardoor zij deze kans miste.

Gelet op het feit dat het in casu gaat om onvrijwillige werkloosheid — verzoekende partij deed immers de nodige inspanningen om werk te zoeken doch kende hierbij weinig succes — en het feit dat zij kort geleden kon starten, weze het niet dat intussen de bestreden beslissing werd genomen, was het volkomen onredelijk om ten aanzien van verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen. Verzoekende partij toonde immers aan dat zij nog steeds op zoek was naar werk, ook effectief kans maakte om te worden aangesteld.

Indien dit alles naar behoren in aanmerking zou zijn genomen, zou nooit tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Europese Unie in hoofde van verzoekende partij zijn besloten.

Verzoekende partij voldeed immers aan elke voorwaarde om haar verblijf als EU-burger in België te behouden. Toch meent de gemachtigde van de Burgemeester van de Stad Aalst haar dit te moeten weigeren.

Men kan zich daarom terecht de vraag stellen in hoeverre dergelijke behandeling van een dossier nog correct en rechtvaardig gebeurt.

Het is dan ook duidelijk dat de weigeringsbeslissing volkomen onredelijk is en dient te worden vernietigd.

Dit middel is derhalve gegrond en ernstig genoeg om een vernietiging van de bestreden beslissing te rechtvaardigen.

(...)

De gemachtigde van de Burgemeester van de Stad Aalst besloot bijgevolg overduidelijk ten onrechte tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie, met bevel om het grondgebied te verlaten. De motieven die door de gemachtigde in de kwestieuze beslissing werden aangehaald, kunnen absoluut niet worden weerhouden ter staving van diezelfde beslissing."

3.2. Verweerder antwoordt in zijn nota met opmerkingen:

"(...) Evenwel is duidelijk dat mevrouw (R. V.) gevraagd werd tijdig de vereiste documenten over te leggen, hetgeen zij nagelaten heeft te doen. Op heden legt mevrouw (V.) trouwens nog steeds geen bewijs voor dat zij deze documenten overmaakte.

De stad Aalst nam dan ook met recht en reden de getroffen beslissing, zich baserende op de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In de bestreden beslissing wordt ook duidelijk en op afdoende wijze de reden vermeld dewelke geleid heeft tot deze bestreden beslissing van 25 augustus 2010. De bestreden beslissing doorstaat dan ook zowel de wettigheidtoets als de redelijkheidtoets.

De stad Aalst was op 25 augustus 2010 op grond van het administratieve dossier gerechtigd de beslissing te nemen. Wat verzoekster beweert over latere concrete werkaanbiedingen (nl. kunnen starten als poetsvrouw vanaf 13.09.2010), kan evident de beslissing van 25 augustus 2010 niet beïnvloeden en deze concrete werkaanbieding wordt overigens ook niet bewezen door verzoekster, laat staan dat deze de stad werd overgemaakt."

3.3. In haar repliekmemoirie verwijst verzoekster naar de uiteenzetting van haar middel in het inleidende verzoekschrift.

3.4. Uit de stukken van het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verzoekster op 27 april 2010 een aanvraag indiende tot afgifte van een verklaring van inschrijving als werknemer of werkzoekende. Teneinde een verblijfsrecht te kunnen genieten diende verzoekster, gelet op de bepalingen van 40, § 4, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet, dan ook het bewijs te leveren dat zij als werknemer of zelfstandige actief was of aan te tonen dat zij nog werk zocht en een reële kans maakte om te worden aangesteld

In toepassing van artikel 51, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dient het gemeentebestuur een verblijfsaanvraag te weigeren door middel van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten indien de burger van de Unie na afloop van drie maanden niet alle bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 van voormeld koninklijk besluit – het weze een verklaring van indienstneming of tewerkstelling voor werknemers, het weze een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven en het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld voor werkzoekenden – aanbracht. De burger van de Unie dient bij deze beslissing te worden meegedeeld dat hij over een bijkomende termijn van een maand beschikt om alsnog de vereiste documenten over te maken. Overeenkomstig dezelfde bepaling dient het gemeentebestuur een bevel om het grondgebied te verlaten overeenkomstig het model van de bijlage 20 af te leveren indien na afloop van deze bijkomende termijn van een maand nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt.

Verzoekster werd bij haar aanvraag verzocht om binnen de drie maanden, en ten laatste op 26 juli 2010, een werkgeversattest over te maken. Op 26 juli 2010 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden *zonder* bevel om het grondgebied te verlaten, omdat verzoekster had nagelaten de nodige overtuigingsstukken voor te leggen. Deze beslissing bepaalde verder dat verzoekster een bijkomende maand kreeg, met name tot

25 augustus 2010, om alsnog de vereiste documenten over te maken. Deze beslissing werd verzoekster op dezelfde dag ter kennis gebracht. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst nam vervolgens op 25 augustus 2010 de beslissing tot weigering van verblijf *met* bevel om het grondgebied te verlaten, zijnde de thans voorliggende bestreden beslissing. Uit het neergelegde administratief dossier blijkt niet dat verzoekster, behoudens haar paspoort, enig document heeft overgemaakt aan de administratieve diensten van de stad Aalst ter staving van haar verblijfsaanvraag. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster in wezen niet betwist dat zij voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing niet tewerkgesteld was in België en dat zij geen werkgeversattest heeft overgemaakt aan de administratieve diensten van de stad Aalst. Zij maakt daarnaast niet aannemelijk dat zij bewijzen van inschrijving als werkzoekende heeft overmaakt aan voormelde diensten. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd waar zij voorhoudt dat zij *“aangetoond (heeft) dat zij aan alle voorwaarden voldeed en alle benodigde documenten hieromtrent (heeft) voorgelegd.*

Door bij haar verzoekschrift een bewijs dat zij *“op vraag van het OCMW”* werd ingeschreven bij de VDAB en een niet gedateerd attest dat zij zich inschreef bij ASAP.be te voegen, toont verzoekster niet aan dat zij het initiatief nam om deze documenten over te maken aan verweerder. Het redelijkheidsbeginsel kan niet geschonden zijn doordat verweerder geen rekening hield met documenten die verzoekster hem niet ter kennis bracht terwijl zij wist of behoorde te weten dat zonder deze documenten haar aanvraag zou afgewezen worden.

Voorts moet worden geduid dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening kon houden met latere ontwikkelingen. Uit de bewering van verzoekster dat haar 10 september 2010 zou zijn meegedeeld dat zij aan de slag kon als poetsvrouw kan derhalve, los van de vraag of haar bewering enige grond heeft, evenmin afgeleid worden dat verweerder het redelijkheidsbeginsel schond.

Verzoekster toont met haar betoog geen schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Het middel is ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK